Ας ξαναδούμε τον δικό μας λογαριασμό (Δημήτρης Νόλλας, συγγραφέας)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 19 Ιανουαρίου, 2007

Οι τηλεοπτικές δίκες και η δημόσια έκθεση κάθε είδους αναπηρίας αναπαράγει τη ρωμαϊκή αρένα, όπου η δίψα για αίμα περισσεύει. Ασφαλισμένοι στο καταφύγιό μας (αλλά για πόσο ακόμη;), απολαμβάνουμε το λιντσάρισμα, που νομίζουμε πως αφορά τους άλλους. Η πλαδαρότητα που διαπερνά τη ζωή μας δύσκολα μπορεί να κρύψει την προειδοποίηση-απειλή πως έρχεται και η δική μας σειρά. Γιατί, ποιος είναι αυτός που δεν έχει αμαρτήσει;

Ας κάνει ένα βήμα μπροστά.

Εξαντλούμε όλη μας την αυστηρότητα πάνω στους άλλους. Με τον εαυτό μας, το δικό μας εγώ, είμαστε επιεικείς. Είναι ο άλλος που πρέπει να πεθάνει. Πιστεύοντας πως έτσι παίρνουμε μια παράταση, αναβάλλοντας τον δικό μας θάνατο για αργότερα. Είναι που το καλό έχει αποσυρθεί από την πρώτη σκηνή της παράστασης και το κακό εισβάλλει για να γεμίσει το κενό.

Οι μονομάχοι-τηλεπαρουσιαστές αντλούν τη δύναμή τους όχι τόσο πολύ από το προσωπικό τους θράσος και τα στοιχεία του θέματός τους. Είμαστε εμείς, ο όχλος της αρένας, που τους ενθαρρύνουμε προτρέποντάς τους με τις κραυγές μας. Ναι, μη σταματάς, χτύπα κι άλλο, δώσ' του να καταλάβει. Αφάνισέ τον! Όλους αυτούς για τους οποίους, σε άλλες εποχές, τα γονικά μας και μόνον στο άκουσμα του ονόματός των τίναζαν με αποστροφή τον γιακά τους, αυτούς τους άθλιους δήμιους, όλα αυτά τα τρωκτικά των υπονόμων, πριν τους οδηγήσουμε με τη σειρά τους στον τόπο που τους πρέπει, εκεί όπου το αίμα των θυμάτων τους είναι ακόμη ζεστό, ας ξαναρίξουμε μια ματιά στον δικό μας προσωπικό λογαριασμό. Κι ας αγωνιστούμε να καλύψουμε το έλλειμμα ισοζυγίου που θα εντοπίσουμε, δίνοντας έτσι μια ευκαιρία στο καλό να επιστρέψει.

(Πηγή: "Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία" 17/12/2006)